

rer Parlamentarikere. Det er vel et af de mørke Punkter ved alt, hvad der hedder Parlamentarisme, at Mindretallets Ret Gang paa Gang bliver traadt under Fod; det er lettest at springe over, hvor der er faa. Det er det konservative Folkepartis uvisnelige Ære altid at ville forsvare, altid at ville tage Hensyn til Mindretallets Ret. Vor Industri kan Landbrugsministeren faa Held til at ødelægge, men en ødelagt Industri vil medføre Landbrugets Udstykning i Brugsrettens alleryderste Konsekvenser.

Den højtærede Handelsministers, Byerhvervenes specielle Tillidsmands, Købestrejkenes naturlige Fjendes Lægedom mod Ondet fik fra de interesserede Parters Side straks et Skudsmaal gennem det bekendte Ord: „Feberen forlod ham, men Patienten døde“. Ogsaa den højtærede Handelsminister skal jeg henvise til hans ældre Partifælles kloge Raad, jeg tænker paa det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der nylig har udtalt: Træder nogen dig paa Tærerne, lad saa være at sige om Forlædelse. Den højtærede Handelsminister har paa andre Felter været ude at lufte sine politiske Anskuelse ved at erklære et Samarbejde med det konservative Folkeparti som værende ikke den eneste Mulighed for at fortsætte Regeringen. Jeg gad vide, med hvem han ellers vil alliere sig for at skaffe en parlamentarisk Basis for Regeringen. Jeg har nok læst om Venstrepolitikere, blandt andet det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der har været ude at fortælle om den store Lyst til Valgkampagne med tre Fronter; men en saadan Lyst var neppe udtalt af det ærede Medlem, før Erkendelsen af, at det muligt var hans store Ungdom og Uerfarenhed, der havde indgivet ham en saadan Lyst, kom til Orde. Det kan være, vi ser den højtærede Handelsminister i Spidsen for en saadan Venstres Ungdom.

Vor Industri er i Nød, og derfor maa jeg kræve Toldsatserne revideret og i hvert Fald ført à jour efter Pengenes nuværende Værdi med Satserne efter Toldloven af 1908. Det kan ikke alene hjælpe os ud af Krisen, men det er en Hjælp bygget paa det retfærdigst mulige Grundlag. Derfor forstaaer jeg ikke, naar en Minister forleden Dag ved et privat Møde udtalte, at hvis man kunde garantere, at Arbejderne samtidig med dette kom til Fabrikkerne, kunde der være Tale om dette. Det er et retfærdigt Grundlag, og derfor maa vi kræve det gennemført.

Der er fire Maader at skaffe Indtæg-

ter til Veje paa: ved direkte Skatter, ved Overskud af Statsvirksomheder, ved Forlystelsesskatter og ved Toldskatter. De direkte Skatter har allerede ved deres nuværende Størrelse ædt sig selv op og ødelagt megen Energi og Virkelyst. Og hvem tror mere paa Overskud af Statsvirksomheder? Se paa vort herligste Eje, den danske Jord under Statsdriftens klamme Haand. I det foreliggende Statsregnskab for 1921—22 fremtræder det Overskud, der skulde være af to Gaarde, Trollesminde og Faurholm, som et Underskud paa over 9 000 Kr. Nu haaber vi i Aar, at ca. 1 000 Tønder Land middelgod dansk Jord skal give et Overskud paa 20 000 Kr. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen skulde ogsaa studere Statens Drift af Jord efter saadanne Mønstergaardes Regnskaber — Mønstergaarde, det er Navnet paa Trollesminde og Faurholm. Hvorledes skulde man efter et saadant Regnskab kunne kræve Landbruget for den mindste Skat? Forlystelsesskatterne, ja, det er vel utænkeligt, at man kan bringe dem højere op, end de nu alt er. Ene tilbage bliver saaledes Toldskatterne.

En femte Udvej er en mere økonomisk Statshusholdning; det var derom, Ordene flød fra den højtærede Statsministers Mund: Spare, spare, spare! Saa fik vi Finanslovsforslaget i Hænde. Jeg ved, at det er dyrt at være Demokrat; men at det skal være saa dyrt, at det fremlagte Finanslovsforslag skal kaldes et Forslag, der giver blot Antydning af Sparsommelighed, finder jeg ganske urimeligt. Venstres Ordfører ketterede med det Finanslovsforslag, her er fremlagt, og kaldte det den barberede Pudel. Jeg gad vide, om Venstres Ordfører har søgt hen til den Finanslov, som første Gang bar det Navn. Det var Finansloven for 1884, og Udgiftsposterne for denne barberede Finanslov var 46,9 Mill. Kr. Venstres Ordførers barberede Finanslov fremtræder med en Udgift af 369 Mill. Kr., saa man vil forstaa, at der er en vis Koketteren i at drage Sammenligning mellem disse to. Der var et andet Punkt i Venstres Ordførers Udtalelse, som maa vække Opmærksomhed, naar man tænker paa den højtærede Statsministers Ord om at spare og spare. Det er, hvor Venstres Ordfører retter en skarp Kritik mod sin egen Statsminister, idet han siger: „Den højtærede Minister ved ogsaa udmærket godt, at Finansudvalget sidste Vinter var meget tilbageholdende, og at det i adskillige Tilfælde vilde have været længere ned med Udgifterne, end vi kom“. Vi ser saaledes, hvor-